

ข้อบัญญัติ

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๒

องค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย
อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

.....

หลักการ

ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย เรื่องการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย และให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐

เหตุผล

เนื่องจากข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่ใช้บังคับอยู่มีปัญหาในการบังคับใช้ จึงควรแก้ไขปรับปรุงใหม่ให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้บังคับมากยิ่งขึ้น โดยมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบ มาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจออกข้อกำหนดท้องถิ่นกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของพื้นที่เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ได้หรือกำหนดให้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทโดยเด็ดขาดหรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดได้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบ มาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อยโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย และโดยได้รับความเห็นชอบจากนายอำเภอเมืองนนทบุรี จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้บังคับใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย นับแต่วันถัดจากวันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อยแล้ว เป็นต้น

ข้อ ๓ นับตั้งแต่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยกเลิก ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๒

บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิด

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครอง และดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิน

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่ที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายรวมถึง ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ผู้ครอบครอง” หมายความว่า ผู้ที่มีชื่อเจ้าของโดยตรง แต่เป็นผู้ที่ให้อาหาร หรือที่พักอาศัยแก่สัตว์นั้น แม้ผู้ครอบครองนั้นจะไม่ให้สัตว์นั้นเข้าไปในบ้านของตัวเองก็ตาม

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“การนำสัตว์ผ่าน” หมายความว่า การตอนผ่านหรือนำสัตว์ ขนไปเลี้ยงที่อื่นหรือขนย้ายสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคลซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้ง พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลหรือลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามความในมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพรบ. การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ และป้องกันเหตุรำคาญให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อยเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๖ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ทุกประเภทโดยเด็ดขาด ยกเว้นสัตว์ที่ใช้ในงานประเพณีหรือองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อยอนุญาตหรือขออนุญาตจากองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย แต่ห้ามมิให้ปล่อยสัตว์ออกนอกที่เลี้ยงสัตว์

-บริเวณรอบในองค์พระบรมราชานุสรณ์ฯ

ข้อ ๗ ในพื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ทุกประเภทโดยเด็ดขาด แต่สามารถนำสัตว์ผ่านได้

-บริเวณรอบนอกองค์พระบรมราชานุสรณ์ฯ

-บริเวณถนนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย

ข้อ ๘ การเลี้ยงสัตว์นั้น สามารถกระทำได้ แต่ห้ามมิให้ปล่อยสัตว์นั้นออกนอกที่เลี้ยงสัตว์และต้องปฏิบัติโดยเคร่งครัด ดังนี้

๘.๑ จำนวนสัตว์ต้องไม่เกินจำนวนที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

๘.๒ การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อมลภาวะและก่อเหตุรำคาญ

๘.๓ ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อจากสัตว์มาสู่คน

การเลี้ยงสัตว์ดังกล่าวจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขตามข้อบัญญัตินี้ และตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อยโดยเคร่งครัด

ข้อ ๙ ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆทุกชนิดหรือประเภทในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อยโดยเด็ดขาด

ข้อ ๑๐ ให้สัตว์ดังต่อไปนี้ เป็นสัตว์ที่ต้องมีควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย

๑๐.๑ โค

๑๐.๒ แพะ

๑๐.๓ แกะ

๑๐.๔ ไก่

๑๐.๕ เป็ด

๑๐.๖ ห่าน

๑๐.๗ นก

๑๐.๘ สุนัข

๑๐.๙ แมว

๑๐.๑๐ ช้าง

๑๐.๑๑ ม้า

๑๐.๑๒ ลา พว

๑๐.๑๓ กระบือ

๑๐.๑๔ สุกร

๑๐.๑๕ สัตว์อื่นๆตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใด

๑๑.๑ เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๑๐ ภายในที่หรือทางสาธารณะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย

๑๑.๒ ปล่อยให้สัตว์ปล่อยมูลบนที่หรือทางสาธารณะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย และได้ขจัดมูลดังกล่าวให้หมดไป

ข้อ ๑๒ ในสถานที่เอกชน ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อยอนุญาตให้เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๑๐ ได้โดยไม่ต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามจำนวนที่กำหนดดังต่อไปนี้

๑๒.๑ โค ,แพะ หรือแกะ

- พื้นที่ไม่เกิน ๑ ไร่ เลี้ยงได้จำนวนรวมกันไม่เกิน ๒ ตัว
- พื้นที่เกิน ๑ ไร่ เลี้ยงได้จำนวนรวมกันไม่เกินไร่ละ ๒ ตัว

๑๒.๒ ไก่ ,เป็ด,ห่าน หรือนก

- พื้นที่ไม่เกิน ๕๐ ตารางวา เลี้ยงได้จำนวนรวมกันไม่เกิน ๕ ตัว
- พื้นที่ตั้งแต่ ๕๐ตารางวาขึ้นไปแต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวา เลี้ยงได้จำนวนรวมกันไม่เกิน ๑๐ ตัว
- พื้นที่เกิน ๑๐๐ ตารางวาขึ้นไป เลี้ยงได้จำนวนรวมกันไม่เกิน ๒๐ ตัว

๑๒.๓ สุนัข หรือ แมว

- พื้นที่ไม่เกิน ๕๐ ตารางวา เลี้ยงได้จำนวนรวมกันไม่เกิน ๒ ตัว
- พื้นที่เกิน ๕๐ ตารางวาแต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวา เลี้ยงได้จำนวนรวมกันไม่เกิน ๓ ตัว
- พื้นที่เกิน ๑๐๐ ตารางวาขึ้นไป เลี้ยงได้จำนวนรวมกันไม่เกิน ๔ ตัว

หมวดที่ ๒

การจดทะเบียนสัตว์

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าบ้านหรือเจ้าของสัตว์ที่ครอบครองสัตว์ ประเภท สุนัข แมว และสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖๐ วันขึ้นไป ยื่นคำขอใบรับรองการจดทะเบียนและขึ้นทะเบียนสัตว์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย หรือสถานที่ใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด การจดทะเบียนและขึ้นทะเบียนสัตว์ประเภทอื่นให้เป็นไปตามระเบียบ กฎหมายของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่สัตว์ประเภท สุนัข แมว หรือสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมตายหรือได้พบสัตว์ที่ตายแล้ว เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์ มีหน้าที่ต้องแจ้งการตายหรือพบสัตว์ที่ตายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่สัตว์ตายหรือพบสัตว์ที่ตาย เพื่อปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

กรณีที่สุนัข แมว หรือสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม พ้นไปจากการครอบครองของเจ้าของสัตว์ เช่น หาย ยกสัตว์ให้บุคคลอื่น เป็นต้น เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่สัตว์พ้นไปจากการครอบครอง

หมวดที่ ๓

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๑๕ การเลี้ยงสัตว์ต้องปฏิบัติตามการภายใต้มาตรการต่อไปนี้

๑๕.๑ สถานที่ตั้ง

๑๕.๑.๑ ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้ผู้อาศัยใกล้เคียง

๑๕.๑.๒ ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ซึ่งกันเป็นสัตว์ส่วน และให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะทางน้ำสาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างอันปราศจากหลังคา หรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ประเภทเดียวกัน

๑๕.๒ อาคารและส่วนประกอบ

๑๕.๒.๑ อาคาร ต้องเป็นอาคารเอกเทศและมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้นๆ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

๑๕.๒.๒ พื้น ต้องเป็นพื้นแน่น ไม่เฉอะแฉะ เว้นแต่การเลี้ยงสุกร พื้นที่ต้องเป็นคอนกรีตและมีความลาดเอียงพอสมควร เพื่อให้น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

๑๕.๒.๓ หลังคา ต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควร และมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

๑๕.๒.๔ คอก ต้องมีการกั้นคอกเป็นส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

๑๕.๒.๕ การระบายอากาศ ต้องจัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเทให้เพียงพอ

๑๕.๓ การสุขาภิบาลทั่วไป

๑๕.๓.๑ การระบายน้ำ

๑๕.๓.๑.๑ ต้องจัดให้มีทางระบายน้ำโดยรอบตัวอาคารให้มีความลาดเอียงเพียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก

๑๕.๓.๑.๒ น้ำทิ้ง ต้องมีการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะหรือในที่เอกชน

๑๕.๓.๒ การกำจัดมูลสัตว์

๑๕.๓.๓.๑ ถ้ามีการสูมไฟไล่แมลงให้สัตว์ ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๑๕.๓.๓.๒ ต้องป้องกันเสียงร้องของสัตว์ ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๑๕.๓.๓.๓ สำหรับการเลี้ยงสัตว์ที่มีขน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันขนไม่ให้ปลิวฟุ้งกระจายออกไปนอกสถานที่

๑๕.๓.๓.๔ ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้ใกล้เคียง

๑๕.๔ การปฏิบัติการอื่นๆ

ต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัติ เรื่องการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๑ ในส่วนที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๑๖ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องนำสัตว์ประเภทสุนัขและแมวที่มีอายุระหว่าง ๒-๔ เดือน ไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นครั้งแรกและต้องนำสัตว์ไปฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

(๒) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและมีการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

กรณีเป็นสัตว์ควบคุมพิเศษจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงสัตว์ไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอกได้และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

(๓) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญต่อผู้อื่น

(๔) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมม จนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๕) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๖) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสัตว์ให้ดำรงชีวิตอยู่อย่างปกติ หากเจ้าของไม่สามารถเลี้ยงดูสัตว์ได้เป็นการชั่วคราว ต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสัตว์ให้เป็นปกติ

(๗) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

(๘) ไม่เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่ง ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย

ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสัตว์ของตนที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกกักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้สัตวแพทย์ของสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อยหรือสำนักงานปศุสัตว์อำเภอเมืองนนทบุรีทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์

ข้อ ๑๘ เมื่อมีกรณีสงสัยหรือพบว่าสัตว์ที่ตนเลี้ยงไว้มีอาการโรคสัตว์ เช่น อาการดุร้าย วิ่งเพ่นพ่าน กัดสิ่งขวางหน้า หรือเชื่องซึม ชุกตัวในที่มืด ปากอ้าลิ้นห้อยแดงคล้ำ น้ำลายไหล เคนโซเซ ตัวแข็ง ขาอ่อนเปลี้ย หรือมีสัตว์ตายอย่างผิดปกติ เจ้าของสัตว์ มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่งกัดหรือทำร้ายบุคคลใด ให้เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอเพื่อตรวจหาโรค

ข้อ ๑๙ บุคคลใดให้อาหารสัตว์เป็นประจำหรือครั้งคราวมีหน้าที่สังเกตอาการสัตว์ หากกรณีสงสัยว่าสัตว์ดังกล่าว มีอาการตามข้อ ๑๗,๑๘ บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

ข้อ ๒๐ เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากกลิ่น ควั่น และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

ข้อ ๒๑ เมื่อสัตว์ที่เลี้ยงไว้มีอาการโรคสัตว์ หรือเป็นโรคสัตว์หรือถูกสัตว์ซึ่งเป็นโรคกัดหรือทำร้ายเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอเพื่อตรวจหาโรคสัตว์

ข้อ ๒๒ เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องอำนวยความสะดวกหรือไม่กระทำการใดอันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และห้ามมิบุคคลใดขัดขวางการจับสัตว์ที่ไม่มีเจ้าของในที่สาธารณะ ทั้งนี้ให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใดมีหน้าที่ให้ข้อมูลสัตว์ที่สงสัยว่าจะเป็นโรคสัตว์

ข้อ ๒๓ เมื่อมีประกาศเขตระบาดของโรคสัตว์หรือประกาศเขตโรคสัตว์ชั่วคราว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในและ เข้า-ออก ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ของเจ้าพนักงานสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/สำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๒๔ ผู้ใดนำสัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยง ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมสัตว์ด้วยอุปกรณ์ที่แข็งแรงพอที่จะหยุดยั้งมิให้สัตว์ทำร้ายผู้อื่นหรือทำความเสียหายแก่สิ่งของสาธารณะหรือของผู้อื่นได้ทันที

(๒) กรณีที่เป็นสัตว์ควบคุมพิเศษต้องสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้อื่น เช่น กรอบปาก และสายลากจูงที่แข็งแรง

หมวดที่ ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือสัตวแพทย์พบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อยและบริเวณริมน้ำหรือเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยไม่ปรากฏเจ้าของให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับสัตว์และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้ เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวันหรือสัตว์นั้นอาจเป็นโรคติดต่ออันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ

ในระหว่างการจับสัตว์ หากสัตว์วิ่งหนีเกิดอุบัติเหตุอื่นใด ทำให้สัตว์บาดเจ็บทางองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อยจะไม่รับผิดชอบใดๆทั้งสิ้น

ข้อ ๒๖ เมื่อได้จับและนำสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ ๒๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของทราบและให้มารับสัตว์คืนภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้จับสัตว์มากักไว้ โดยประกาศไว้ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อยหรือที่ว่าการอำเภอเมืองนนทบุรีหรือที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันแล้ว ไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของสัตว์ ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย

ข้อ ๒๗ กรณีที่กักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามสมควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลา ๓๐ วันก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาเงินนั้นไว้แทนตัวสัตว์

กรณีที่สัตว์นั้นตายหรือเจ็บป่วย หรือไม่ควรจำหน่ายต่อไปหรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายแก่สัตว์อื่นๆหรือเมื่อสัตว์แพทย์ได้ตรวจสอบและได้ให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายได้

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มารับสัตว์คืนภายในกำหนดตามข้อ ๒๖ เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อยตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ข้อ ๒๘ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไข หรือถ้าการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือเหตุอันควรสงสัยว่าจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะไม่ก่อให้เกิดเหตุอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีให้หยุดดำเนินการทันที

หมวดที่ ๕

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบังคับนี้ ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๕๖๐ โดยปรับไม่เกิน ๒๕,๐๐๐.- บาท

ข้อ ๓๐ ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง ระเบียบ ข้อบังคับเพื่อการปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อยนี้

ประกาศ คำสั่ง ระเบียบ ข้อบังคับ นั้นเมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อยให้ใช้บังคับได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(ลงชื่อ)

(นายประสาร กลั่นคุ้ม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย

(ลงชื่อ)

(นายไกรวัช หินโสม)

นายอำเภอเมืองนนทบุรี

